

det ved et Eksempel. Jeg har i flere Aar ledet en Del af Pastoralseminariets praktiske Øvelser, og naar der blev prædikedet i Vartov, var jeg til Stede for at høre derpaa. Jeg erindrer særlig, at der var en af mine Elever, der skulde prædike en Søndag for første Gang, men en Time før han skulde prædike, kom han til mig og sagde: Jeg tør ikke, for mit Navn staar i Avisen. Og trods alt, hvad jeg gjorde, kunde jeg ikke formaa ham til at gaa op paa Prædikestolen, saa jeg selv maatte tage Præstekjolen paa og gaa op og prædike. Og efter 8 eller 14 Dages Forløb gik han 3 Gange op paa Prædikestolen før det blev til noget, men han syntes dog, det skulde føres til Ende. Den Mand var aabenbart ikke skikket til at være Præst. Men saa et Aars Tid efter hørte jeg den samme Mand katekisere, altsaa eksaminere Børnene i Religionsundervisningen, og han gjorde det saa fortræffeligt, at vi gavede ham en Karakter, der var over første Karakter. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, thi jeg kender Manden endnu, at han er en fortrinlig Lærer, medens han er aldeles uskikket til at være Præst. Og saaledes kan der være mange teologiske Kandidater, som føle med sig selv: Jeg kan ikke magte Præstegerningen, hvad enten det nu er af den ene eller den anden Grund. Han behøver aldeles ikke at være i Kollision med sin Tro, men han kan derfor være en fortrinlig Lærer. Og jeg synes, at det vilde være i høj Grad ubilligt at nægte en saadan Mand at bruge sin Eksamen til Ansættelse i Skolens Tjeneste. Naar det er anført, at dette skulde særlig gælde i Købstæderne, saa er det, fordi man har ment, at der kunde man særlig bruge den Slags Folk uden paa nogen Maade at udelukke Seminaristerne. Der er ikke Tale om, at de skulde have mindste Forret frem for Seminaristerne, men hvis det ærede Medlem ønsker, at de Ord: „i Købstæderne“ skulde gaa ud, har jeg ikke det mindste derimod; jeg mener ogsaa, at saadanne Mænd ere vel skikkede til at være Lærere ude paa Landet. Det var kun det, jeg vilde sige.

Med Hensyn til Konsulenten skal jeg ikke sige meget, men kun gøre opmærksom paa, naar der er Tale om hans Gage, at der allerede nu gaar 2—3,000 Kr. til de to Bestillinger, som han skal overtage, saa det ikke er et saa overordentlig stort Beløb, der forlanges. Naar jeg sagde, at jeg til Nød kunde undvære ham, er det, fordi jeg tillader mig at mene, at jeg efter min

tidligere Livsstilling har Forudsætninger, som ikke enhver Minister har. Men jeg tror rigtignok, at naar jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg vilde have i høj Grad Brug for ham, maa det i endnu højere Grad siges om en Mand, som ikke saaledes praktisk har Kendskab til den Sag, som de, der enten have været Lærere eller Præster. Jeg tror, man vilde gøre Styrelsen en stor Tjeneste ved at gaa ind paa denne Bestemmelse om Konsulenten, og med Hensyn til Sparsommeligheden, er dog de faa Tusinde Kroner, der kræves dertil, ikke af nogen overordentlig Betydning.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Knudsen: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at for mig kommer Sagen an paa, ikke at man kommer til at straffe de Børn, som have begaaet Forbrydelser, men at man træffer saadanne Foranstaltninger fra Statens Side, at man kan hindre Forbrydelserne i at brede sig. Og saadanne Foranstaltninger mener jeg henhøre under Opdragelsessystemet og under Skolevæsenet.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde holdes paa Fredag den 22de ds., Kl. 11², og Dagsordenen er da:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.